

COD DE DEONTOLOGIE MEDICALĂ

CAPITOLUL I – Dispoziții generale

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentului cod deontologic sunt obligatorii pentru toți medicii care sunt membri ai CMR, precum și pentru cei care au dreptul de a presta, temporar sau ocazional, servicii medicale pe teritoriul României.

(2) Colegiul Medicilor din România și colegiile teritoriale vor supraveghea respectarea prevederilor prezentului cod deontologic.

CAPITOLUL II - Principiile fundamentale ale exercitării profesiei de medic

Articolul 2

Scopul și rolul profesiei medicale

Activitatea profesională a medicului trebuie să fie dedicată apărării vieții, sănătății și drepturilor fundamentale ale ființei umane.

Articolul 3

Nediscriminarea

Actul profesional și întreaga activitate a medicului se vor exercita fără niciun fel de discriminare, conform legislației în vigoare.

Articolul 4

Respectarea demnității ființei umane

(1) În toate situațiile, actul medical, în oricare formă sau modalitate s-ar desfășura, se va face cu respectarea demnității umane ca valoare fundamentală a corpului profesional.

(2) Respectul față de ființa umană trebuie să continue și după decesul acesteia.

Articolul 5

Primordialitatea interesului și a binelui ființei umane

În deciziile sale diagnostice sau terapeutice, medicul trebuie să se asigure că viața, sănătatea și drepturile pacientului primează în raport cu interesul societății sau al științei.

Articolul 6

Obligația respectării normelor profesionale și de conduită

Medicul trebuie să depună toate diligențele și să se asigure că deciziile profesionale pe care le ia și intervențiile medicale pe care le realizează respectă normele profesionale și cele de conduită, în funcție de specificul fiecărui caz.

Articolul 7

Caracterul liberal al profesiei medicale și independența profesională

(1) Medicul este dator să își apere independența profesională și să respingă în actul medical sau în decizia profesională orice ingerință din rațiuni de rentabilitate economică sau de ordin administrativ.

(2) Medicul va depune toate diligențele pentru a optimiza din punct de vedere medical modul de alocare a resurselor disponibile pentru pacienții săi, pe criterii juste, echitabile și prudente.

(3) Medicul are libertatea de a lua deciziile cu caracter medical pe care le consideră necesare pentru tratarea pacientului, în limitele legii, ale competenței profesionale dobândite și în acord cu standardele de bună practică în vigoare.

(4) În momentul încheierii unui contract care interesează activitatea profesională, medicul se va asigura că prevederile contractuale nu aduc atingere independenței sale profesionale, calității actului medical, legii sau normelor deontologice din prezentul cod.

Articolul 8

Caracterul relației medic-pacient

Relația medic-pacient este exclusiv profesională și are la bază competența și empatia medicului, precum și respectarea de către acesta a demnității umane.

Articolul 9

Obligația diligenței de mijloace

(1) Medicul își va dedica întreaga știință și pricepere interesului pacientului său.

(2) Medicul va depune toate diligențele pentru a maximiza beneficiul medical pentru pacient în funcție de situația lui medicală și de mijloacele materiale pe care le are la dispoziție.

(3) Medicul nu poate garanta niciodată rezultatul actului medical.

(4) Medicul are obligația să facă demersurile posibile pentru a realiza transferul către altă unitate medicală când consideră că este în beneficiul pacientului.

Articolul 10

Principiul specializării profesionale

(1) Medicul își exercită profesia potrivit specialității, competențelor și experienței.

(2) În cazul unor urgențe de sănătate publică sau atunci când viața ori sănătatea bolnavului sunt grav afectate sau în pericol iminent, medicul are obligația de a interveni, indiferent de specializare, până când un cadru medical cu specializare adecvată preia îngrijirea bolnavului.

CAPITOLUL III - Reguli generale de comportament în activitatea medicală

Articolul 11

Comportamentul profesional și etic

(1) Medicul trebuie să fie un model de comportament profesional și etic, atât în cadrul activității profesionale, cât și în afara acesteia și va fi în permanență preocupat de creșterea nivelului său profesional, a autorității și prestigiului profesiei medicale.

- (2) Comportamentul profesional implică, fără a se limita la, preocuparea constantă și permanentă a medicului pentru aflarea pe orice cale, inclusiv prin intermediul formelor de educație medicală continuă, a celor mai noi descoperiri, procedee și tehnici medicale recunoscute și acceptate de către comunitatea medicală.
- (3) Medicul își va desfășura activitatea profesională într-o manieră responsabilă pentru mediu și pentru a minimiza riscurile sanitare.
- (4) Medicul are datoria de a optimiza beneficiul terapeutic raportat la riscurile procedurilor medicale și de a minimiza povara afecțiunii asupra pacientului.
- (5) Medicul datorează respect profesorilor săi, studenților, rezidenților și întregului personal din sistemul sanitar.
- (6) Medicul care controlează sau evaluează activitatea unui confrate nu poate oferi opinii sau asistență medicală de specialitate pacienților medicului controlat sau evaluat.
- (7) În cadrul atribuțiilor de evaluare și control, medicul are obligația de a păstra confidențialitatea datelor la care a primit acces.
- (8) Medicul are obligația de a fi prudent atunci când se exprimă public asupra informațiilor medicale, asigurându-se că afirmațiile pe care le face în legătură cu acestea sunt susținute de dovezi științifice.
- (9) Medicul nu va profita de pacientul său sau de familia acestuia din punct de vedere financiar, profesional, social.
- (10) Medicul nu se va angaja într-o relație intimă cu pacientul său în timpul relației profesionale.

Articolul 12

Limitele angajamentului profesional

- (1) Angajamentul profesional al medicului nu poate depăși competența sa profesională, capacitatea tehnică și dotarea materială a cabinetului sau a unității sanitare, cu excepția situațiilor de urgență.
- (2) În situațiile prevăzute la alin. (1), medicul are obligația de a îndruma pacientul către alți medici pentru acordarea îngrijirilor medicale adecvate.
- (3) La începutul unei relații medic-pacient, medicul are datoria de a informa pacientul despre natura și limitele angajamentului său profesional.
- (4) Medicul are obligația de a acorda îngrijiri medicale pacienților, fără a-și pune în pericol propria siguranță.

Articolul 13

Diligenta de claritate

Medicul va depune toate diligențele ca pacientul sau, după caz, reprezentantul său legal, să înțeleagă informațiile medicale primite, natura și limitele relației medic-pacient și a serviciilor medicale pe care urmează să le primească.

Articolul 14

Colaborarea cu alți specialiști

- (1) Interacțiunile profesionale ale medicului cu alți medici sau profesioniști din domeniul sanitar trebuie să fie bazate pe sprijin și respect reciproc, toleranță și nediscriminare.
- (2) Medicul care îndrumă pacientul către un confrate are datoria de a-i pune la dispoziție datele medicale de care dispune.
- (3) Medicul curant poate să ia în considerare recomandările altor confrăți referitoare la pacient, păstrându-și în același timp independența profesională.

Articolul 15

Consultul în echipă

- (1) Consultul în echipă poate fi efectuat după obținerea acordului pacientului sau, după caz, al reprezentantului său legal, cu excepția situațiilor de urgență.
- (2) În cazul în care sunt solicitate consulturi de specialitate, medicul curant are datoria de a informa pacientul sau, după caz, reprezentantul său legal, cu privire la toate opiniile medicale exprimate.
- (3) În cazul unui consult organizat de către medicul curant, luarea și comunicarea deciziei finale aparțin medicului care l-a organizat.
- (4) În situația în care pacientul este evaluat de către o comisie medicală, responsabilitatea profesională revine în egală măsură tuturor membrilor comisiei.

Articolul 16

Dreptul la o a doua opinie medicală

Medicul curant are datoria de a respecta dreptul pacientului de a obține o a doua opinie medicală, ori de câte ori aceasta este solicitată de către pacient.

Articolul 17

Conflictele de interese care aduc atingere independenței profesionale

- (1) Medicul are datoria de a evita conflictele de interese care aduc atingere independenței sale profesionale.
- (2) Conflicte de interese, potențiale sau reale, apte de a avea impact asupra independenței profesionale a medicului, includ, fără a se limita la:
- a) acceptarea situațiilor care pot afecta îngrijirile medicale acordate pacientului și necomunicarea acestora către persoanele sau structurile responsabile pentru corectarea lor;
 - b) solicitarea sau acceptarea de avantaje necuvenite, în natură sau în bani, pe căi directe sau indirecte, pentru prestarea unui act medical;
 - c) solicitarea sau acceptarea, în timpul relației medic-pacient, din partea pacientului sau a familiei acestuia, de a deveni beneficiarul unor acte de dispoziție, cu excepția cazurilor prevăzute de lege;
 - d) orice înțelegere oneroasă între medici, între medic și farmacist, între medic și personalul auxiliar, între medic și orice persoane fizice sau juridice în scopul obținerii de avantaje patrimoniale și nepatrimoniale de către medic;

- e) primirea unor donații sau sponsorizări, în bani sau în natură ori alte avantaje, a căror valoare le face să își piardă caracterul simbolic și care pot influența actul medical; (se referă strict la situațiile în care donațiile sau sponsorizările influențează actul medical, nefiind excluse alte tipuri de donații sau de sponsorizări, în condițiile legii).
- f) implicarea, direct sau indirect, în distribuția de medicamente, suplimente alimentare, dispozitive medicale, aparatură medicală sau de alte produse de uz medical; (conform Legii 95/2006).
- g) reclama la medicamente, suplimente alimentare sau alte produse de uz medical, unități medico-sanitare sau aparatură medicală; (nu se referă la prezentări de medicamente, care au caracter științific).
- h) facilitarea activității oricărui prestator ilegal de servicii de sănătate.

Articolul 18

Refuzul acordării serviciilor medicale

- (1) Cu excepția situațiilor de urgență, medicul poate refuza inițierea sau continuarea relației medic-pacient dacă aceasta este aptă de a-i știrbi independența profesională, imaginea, valorile morale sau dacă ea nu este conformă cu exercitarea profesiei, în condițiile legii.
- (2) Strict în condițiile legii și fără a pune în pericol viața sau sănătatea pacientului, medicul poate refuza să efectueze un act medical neconform cu valorile sale morale pe baza clauzei de conștiință.
- (3) În situațiile prevăzute la alin. (1) și (2) medicul îi va explica pacientului sau, după caz, reprezentantului său legal, motivele refuzului.
- (4) Medicul are obligația de a nu efectua acte medicale ilicite sau imorale, chiar dacă ele sunt solicitate în mod expres de către pacient sau reprezentantul său legal.

CAPITOLUL IV – Consimțământul informat

Articolul 19

Acordarea și retragerea consimțământului

- (1) Orice intervenție medicală se poate efectua după ce pacientul și-a exprimat consimțământul liber și în cunoștință de cauză.
- (2) Pacientul își poate retrage oricând consimțământul, în condițiile prevăzute la alin. (1).

Articolul 20

Consimțământul în cazul minorilor

- (1) În cazul unei intervenții medicale asupra unui pacient minor, consimțământul pentru efectuarea acesteia se obține de la reprezentantul său legal, cu excepția situațiilor de urgență.
- (2) În funcție de capacitatea sa de înțelegere, pacientul minor trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziilor medicale.
- (3) În cazul minorilor care, conform legii, își pot exprima consimțământul informat pentru o intervenție medicală se aplică prevederile articolului 19.

Articolul 21

Consimțământul în cazul pacienților fără capacitate de a consimți

- (1) În cazul în care pacientul major nu are capacitatea de a consimți la o intervenție medicală, aceasta se poate efectua doar cu consimțământul reprezentantului său legal, cu excepția situațiilor de urgență.
- (2) În funcție de capacitatea sa de înțelegere, pacientul fără capacitate de a consimți trebuie să fie implicat în procesul de luare a deciziilor medicale.

Articolul 22

Informarea în vederea obținerii consimțământului

- (1) Medicul are datoria de a furniza pacientului sau, după caz, reprezentantului său legal, informațiile medicale relevante în vederea obținerii consimțământului.
- (2) Informațiile și modalitatea de furnizare a acestora trebuie să fie adaptate nivelului de înțelegere al pacientului sau, după caz, al reprezentantului său legal.

Articolul 23

Consimțământul în situații de urgență

Atunci când starea pacientului impune o intervenție medicală de urgență, iar acesta nu are capacitatea de a consimți, medicul are datoria de a începe intervenția medicală fără consimțământul prealabil al pacientului sau al reprezentantului său legal.

CAPITOLUL V- Secretul profesional și accesul la datele medicale

Articolul 24

Secretul profesional

Medicul are obligația de a păstra secretul profesional și de a acționa în acord cu dreptul legal al fiecărei persoane la respectarea vieții sale private.

Articolul 25

Întinderea obligației de păstrare a secretului profesional

- (1) Obligația medicului de a păstra secretul profesional este opozabilă față de oricare terți, cu excepția situațiilor prevăzute de lege.
- (2) Obligația medicului de a păstra secretul profesional persistă și după ce persoana respectivă a încetat să îi fie pacient sau a decedat, cu excepția situațiilor prevăzute de lege.

Articolul 26

Transmiterea datelor referitoare la sănătatea persoanei

Medicul are obligația de a transmite informația medicală cu respectarea prevederilor prezentului cod și ale legislației în vigoare.

Capitolul VI - Situații speciale în exercitarea profesiei de medic

Articolul 27

Medicina de catastrofă

(1) Medicina de catastrofă se referă la situații de urgență de sănătate publică ce includ, fără a se limita, pe cele survenite ca urmare a unor epidemii, pandemii, catastrofe, dezastre naturale, accidente cu victime multiple sau război.
(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) medicul poate fi pus în situația de a acționa în condițiile unor lipsuri de personal, mijloace materiale și infrastructură, care nu pot fi suplinite corespunzător și nici corectate în timp util.
(3) În situații de catastrofă, medicul are datoria:
a) de a combate panica printr-o informare corectă, empatică și adaptată situației de fapt, bazată pe datele medicale avute la dispoziție și raportat la competențele sale profesionale;
b) de a aduce la cunoștința tuturor persoanelor interesate măsurile de protecție individuală și colectivă disponibile și utile, aplicabile situației de fapt, precum și modul de utilizare a acestora;
c) de a colabora cu autoritățile locale sau naționale în vederea implementării măsurilor de sănătate publică necesare;
d) de a ajuta la evaluarea riscurilor generate de situația de catastrofă și de a încerca, ori de câte ori este posibil, să minimizeze aceste riscuri;
e) de a prioritiza sănătatea pacientului și a comunității față de raționamentele economice, sociale, culturale, de mediu, de siguranță națională etc.;
f) de a informa autoritățile sanitare în mod oficial despre orice situație sau împrejurare care periclitează sau amenință să pericliteze sănătatea individuală ori colectivă, cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind secretul profesional;
g) de a tria pacienții pe criterii strict medicale.
(4) În situații de catastrofă, medicul nu este responsabil pentru consecințele nefavorabile asupra pacientului, nici pe termen scurt, nici pe termen lung, atât timp cât a depus toate diligențele pentru a salva viața sau integritatea fizică sau psihică a pacientului, raportat la dotările materiale disponibile și la cunoștințele și competențele medicale pe care le are.
Articolul 28
Medicina la sfârșitul vieții
(1) În cazul pacienților la finalul vieții, medicul, în limita competențelor sale, are datoria de a asigura îngrijiri paliative și terminale și de a asista moral pacientul și familia, cu acordul pacientului (conform Ordinului MS 253/2018).
(2) Medicul, ținând cont și de voința pacientului, se va abține de a utiliza mijloace terapeutice disproporționate sau inutile față de starea și prognosticul infaust al acestuia.
(3) Prioritizarea îngrijirilor paliative și terminale, cu oprirea tratamentelor curative se poate face atunci când nu mai este posibilă îmbunătățirea prognosticului pacientului.
(4) Medicul nu va discrimina pacientul pe criterii de diagnostic și prognostic infaust.
Articolul 29
Actul medical la distanță
(1) Stabilirea diagnosticului și a tratamentului pacientului se va realiza în urma examinării nemijlocite a acestuia de către medic, cu excepția situațiilor prevăzute de lege.
(2) Actul medical la distanță are un caracter de excepție și se poate practica numai în beneficiul pacientului, cu acordul explicit al acestuia, asigurându-i accesul echitabil la servicii medicale.
(3) Actul medical la distanță trebuie să fie efectuat cu respectarea standardelor profesiei medicale strict în condițiile prevăzute de lege.
(4) Medicul are datoria de a informa pacientul atât asupra aspectelor medicale, cât și asupra aspectelor tehnice ale actului medical la distanță, inclusiv asupra programului său de lucru.
(5) Medicul sau unitatea medicală, după caz, au dreptul de a selecta platforma de telemedicină care urmează să fie utilizată.
(6) Medicul are datoria de a documenta adecvat actul medical la distanță pe care îl furnizează.
(7) Telemedicina poate fi practică, pe teritoriul României, de către membri ai CMR precum și de către alți medici cu drept de practică temporară sau ocazională, care activează în unități medicale publice sau private care respectă condițiile legale de înființare, organizare și funcționare.
(8) Atunci când medicul consideră că actul medical la distanță nu este în beneficiul pacientului, are datoria de a îi recomanda acestuia deplasarea la o unitate medicală sau contactarea serviciului de urgență, după caz.
Articolul 30
Folosirea inteligenței artificiale în practica medicală
(1) În cazul utilizării inteligenței artificiale în scop medical, medicul este responsabil de deciziile profesionale pe care le ia cu ajutorul acesteia, precum și de respectarea principiilor prezentului cod.
(2) Medicul are datoria de a informa pacientul despre utilizarea inteligenței artificiale în actul medical și de a obține consimțământul pacientului pentru folosirea acesteia.
CAPITOLUL VII - Activitățile conexe actului medical
Articolul 31
Legalitatea și realitatea conținutului documentelor medicale
Medicul va elibera persoanelor îndreptățite numai documentele permise de lege, care atestă realitatea medicală așa cum rezultă din datele pe care medicul le deține în mod legal.
Articolul 32
Conformitatea documentului medical cu specialitatea medicală
(1) Documentele medicale referitoare la starea de sănătate a pacientului vor fi întocmite în limita specialității și competenței profesionale ale medicului.
(2) Orice activitate medicală se va consemna în documente adecvate înregistrării activității respective.

Articolul 33
Obligații referitoare la sănătatea publică
Medicul are datoria de a aduce la cunoștință organelor competente orice situație medicală de care află și care reprezintă un pericol pentru sănătatea publică.
Capitolul VIII - Relațiile colegiale
Articolul 34
Semnalarea erorilor profesionale
(1) Medicul care ia cunoștință despre fapte care, în opinia lui, ar putea constitui erori profesionale își va informa verbal sau în scris confratele.
(2) Dacă eroarea nu este corectată ori apreciază că nu s-au întreprins toate măsurile adecvate situației, medicul va informa Colegiul Medicilor, fără a face publice informațiile.
Articolul 35
Primordialitatea concilierii
În orice situație litigioasă ori divergență profesională, înaintea oricărui demers public este obligatorie procedura de conciliere din cadrul corpului profesional.
Articolul 36
Obligația de sprijin reciproc și de loialitate
(1) În toate situațiile și împrejurările legate de exercitarea obligațiilor profesionale, medicii își vor acorda sprijin reciproc și vor acționa cu loialitate unul față de celălalt.
(2) Obligația de sprijin și loialitate subzistă și față de corpul profesional și organisme sale profesionale.
Articolul 37
Concurența
(1) Medicii cu practică independentă au obligația de a afișa tarifele aplicate.
(2) Tarifele sunt stabilite de fiecare medic, cu excepția serviciilor medicale furnizate în baza unui contract.
(3) Perceperea unor onorarii de succes de către experții medicali cu practică independentă este nedeontologică.
(4) Medicul cu practică independentă poate refuza să presteze servicii medicale în cazul neachitării costurilor aferente, cu excepția serviciilor medicale de urgență.
(5) Este interzisă practicarea concurenței neloiale în exercitarea activității medicale sau în legătură cu aceasta.
(6) Prin concurență neloială se înțelege orice acțiune, atitudine sau altă formă de manifestare a medicului, personalului angajat, colaboratorilor ori interpușilor acestora, făcută cu scopul de a menține sau atrage clientela ori de a crește veniturile obținute din activitatea medicală, în detrimentul altor concurenți, cum ar fi:
a) deturnarea sau încercarea de deturnare a clientelei prin discreditarea unui confrate;
b) perceperea unor onorarii în mod vădit subevaluate, cu scopul de a atrage clientela;
c) atragerea sau fidelizarea pacienților, cu avantaje materiale oferite sub orice formă;
d) determinarea reprezentanților unei autorități sau instituții de a recomanda solicitanților să se adreseze unei anumite unități medicale;
e) neemiterea sau emiterea neconformă a documentelor fiscale aferente serviciilor prestate;
f) oferirea de avantaje materiale unei alte persoane fizice sau juridice pentru atragerea clientelei;
g) orice formă de reclamă competitivă sau comparativă.
(7) Ca excepție de la alineatul precedent, este permisă prestarea de servicii medicale gratuite pentru membrii familiei, confrăți sau în scopuri filantropice.
CAPITOLUL IX - Publicitatea activităților medicale
Articolul 38
Scopul publicității
(1) Publicitatea serviciilor medicale are rol exclusiv informativ cu privire la activitatea medicală.
(2) Publicitatea trebuie să corespundă realității și să nu garanteze obținerea unui rezultat.
(3) Publicitatea trebuie să respecte secretul profesional.
(4) Publicitatea nu poate să conțină reprezentări vulgare, senzuale sau cu tentă erotică ori conotații șocante ale oricăror zone anatomice ale corpului uman.
(5) Indiferent de mijlocul de publicitate utilizat, sunt interzise mențiunile laudative, competitive sau comparative.
(6) Medicul se va asigura că nu vor fi făcute în scop publicitar mențiuni nereale cu privire la calificările și titlurile sale.
Articolul 39
Mijloacele de publicitate
(1) În scop de publicitate medicală pot fi utilizate oricare dintre următoarele mijloace:
a) plasarea unei firme, cu respectarea cerințelor prevăzute în art. 40;
b) anunțuri de publicitate, cu respectarea prevederilor dispozițiilor prezentului cod;
c) anunțuri și mențiuni în anuare și baze de date cu profesioniștii din sectorul sanitar;
d) invitații, broșuri și anunțuri de participare la conferințe, colocvii etc., profesionale și de specialitate;
e) corespondența profesională și cărți de vizită profesionale;
f) site-uri web și pagini pe social media.
(2) Nu este permisă utilizarea următoarelor mijloace de publicitate:

a) oferirea serviciilor prin prezentare proprie, în persoană, prin intermediar, prin mijloace grafice sau prin mijloace de comunicare la distanță, la domiciliul ori reședința unei persoane sau într-un loc public, sau pe adresa de e-mail;
b) propunerea personalizată de prestări de servicii, fără ca aceasta să fi fost în prealabil solicitată în acest sens;
c) acordarea de consultații medicale prin internet sau alte mijloace de comunicare la distanță, cu excepția celor reglementate legal;
d) publicitatea stradală individuală de orice fel a medicului, fiind strict interzisă reprezentarea grafică/digitală a acestuia, prezentarea numelui său ori a datelor sale de contact;
e) publicitatea stradală pe suport material sau digital a formei de exercitare a profesiei, dacă nu respectă dispozițiile prezentului cod.
(3) Cu ocazia aparițiilor în mediile de informare, atunci când medicul prezintă procedee de diagnostic și tratament, tehnici medicale specifice ori procedee și mijloace de investigare, nu va putea folosi acest prilej pentru a face reclamă pentru sine sau terți.
Articolul 40
Firma
(1) Firma trebuie să aibă dimensiunile maxime de 40 x 80 cm și va fi amplasată la intrarea imobilului și/sau a spațiului ocupat în care forma de exercitare a profesiei își are sediul profesional principal sau secundar ori birou de lucru.
(2) Firma cuprinde următoarele mențiuni:
a) Colegiul Medicilor din România;
b) structura teritorială a Colegiului Medicilor din România;
c) denumirea formei de exercitare a profesiei, inclusiv numele și prenumele medicului;
d) mențiuni privind identificarea sediului (de ex. etaj, apartament);
e) mențiuni privind specialitățile și competențele medicale și, opțional, titlurile profesionale, academice, științifice;
f) mențiuni privind sediul principal și sediul secundar.
Articolul 41
Publicitatea prin mijloacele media
(1) Formele de exercitare a profesiei pot face anunțuri publicitare prin toate mijloacele de informare în masă.
(2) Anunțurile publicitare privesc activitățile formelor de exercitare a profesiei, numele și principalele specialități și competențe ale medicilor care își desfășoară activitatea, precum și programul lor de activitate.
Articolul 42
Correspondența
(1) Correspondența formei de exercitare a profesiei poate cuprinde:
a) numărul de telefon, fax, adresa de internet și adresa electronică (e-mail);
b) indicarea sediului principal și, după caz, a sediului secundar și/sau a altui loc de muncă;
c) specialitățile și competențele medicale;
d) titlurile academice, științifice sau profesionale;
e) sigla formei respective de exercitare a profesiei.
(2) Cărțile de vizită profesionale ale medicului care își desfășoară activitatea în cadrul formei respective de exercitare a profesiei pot cuprinde mențiunile permise corespondenței, precum și calitatea medicului în forma de exercitare a profesiei.
Articolul 43
Pagina web
(1) Medicii, precum și formele de exercitare a profesiei pot avea un website care poate cuprinde mențiuni referitoare la activitatea desfășurată, similare celor permise în cazul corespondenței și publicității.
(2) Conținutul și modul de prezentare a paginii web trebuie să respecte demnitatea și onoarea profesiei, precum și secretul profesional.
(3) Conținutul și modul de prezentare a paginii web, precum și celelalte forme de comunicare în mediul online au rol exclusiv informativ cu privire la activitatea medicală și trebuie să respecte toate celelalte cerințe referitoare la publicitatea serviciilor medicale ce decurg din art. 37-39 din prezentul Cod.
(4) Pagina web nu poate conține legături directe către alte adrese al căror conținut ar fi contrar principiilor profesiei de medic.
(5) Pentru realizarea cerințelor menționate la alin. (4) medicul sau forma de exercitare a profesiei deținătoare a paginii web trebuie să verifice în permanență paginile proprii și paginile la care este permis accesul pe baza legăturilor realizate prin intermediul adresei proprii și trebuie să dispună fără întârziere eliminarea lor în cazul în care conținutul și forma acestora sunt contrare principiilor privind exercitarea profesiei de medic.
CAPITOLUL X - Cercetarea medicală
Articolul 44
Principii generale
(1) Orice activitate de cercetare medicală va fi efectuată cu respect deplin față de ființa și de specia umană și cu respectarea strictă a condițiilor prevăzute de lege și de normele profesiei medicale.
(2) Medicul care asociază cercetarea cu îngrijirile medicale își pot implica pacienții în studii numai în măsura în care acest lucru este justificat de potențiala valoare preventivă, diagnostică sau terapeutică a studiilor respective și doar dacă medicul are motive întemeiate să considere că participarea nu va afecta negativ nici sănătatea pacientului și nici relația medic-pacient.
(3) Medicul se va asigura ca sunt respectate principiile etice care stau la baza cercetării medicale, inclusiv cele prevăzute în Declarația de la Helsinki și în Convenția de la Oviedo.
Articolul 45
Cercetarea pe persoana care are capacitate de a consimți
Cercetarea pe ființa umană poate fi făcută numai dacă, în mod cumulativ, sunt întrunite următoarele condiții, în conformitate cu Legea 17/2001 (Convenția de la Oviedo).

a) nu există nicio metodă alternativă la cercetarea pe ființe umane, de eficacitate comparabilă;
b) riscurile la care sunt supuși subiecții nu sunt disproporționate în comparație cu beneficiile potențiale ale cercetării;
c) proiectul de cercetare a fost aprobat de comisia de etică a cercetării competente;
d) subiectul cercetării este informat asupra drepturilor sale și asupra garanțiilor prevăzute prin lege pentru protecția sa;
e) consimțământul este dat în mod expres, specific, exprimat în mod liber și consemnat în scris;
f) consimțământul poate fi retras în orice moment.
g) actul medical nu va fi influențat de un refuz de participare la studiu
Articolul 46
Cercetarea pe persoana fără capacitate de a consimți
Cercetarea medicală pe subiecți care nu au capacitatea de a consimți poate fi efectuată doar dacă sunt întrunite cumulativ condițiile următoare:
a) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 45 lit. a) -c);
b) rezultatele cercetării au potențialul de a produce beneficii pentru sănătatea subiecților sau a grupului reprezentat de aceștia;
c) cercetarea nu se poate efectua cu o eficacitate comparabilă pe subiecți capabili să consimtă;
d) autorizarea prevăzută la art. 45 lit.e) a fost dată în mod expres, specific și în scris de către reprezentantul legal al subiectului;
e) persoana în cauză nu se opune participării la cercetare.
Articolul 47
Limitări ale cercetării medicale
Sunt contrare scopului și rolului profesiei de medic următoarele activități în domeniul cercetării medicale:
a) orice intervenție medicală asupra caracterelor genetice care ar putea avea ca efect modificarea descendenței unei persoane;
b) orice intervenție prin care se urmărește crearea unei ființe umane genetic identică cu altă ființă umană vie sau moartă;
c) crearea de embrioni umani în scopuri de cercetare;
d) orice formă de eugenie sau augmentare umană;
e) orice fel de acte care au ca scop conferirea unei valori patrimoniale corpului uman, elementelor sau produselor sale, cu excepția situațiilor prevăzute de lege.
CAPITOLUL XI - Principii ale analizării cauzelor deontologice
Articolul 48
Fapte nedeontologice
(1) Nerespectarea prevederilor prezentului cod constituie fapte nedeontologice
(2) Sunt, de asemenea, contrare principiilor fundamentale ale exercitării profesiei de medic și următoarele acte:
a) practicarea eutanasiei și înlesnirea sinuciderii asistate medical;
b) practicarea eugeniei, a clonării umane, precum și a selecției sexului, exceptând patologia genetică legată de sex;
c) utilizarea unor tehnologii genetice nelegiferate;
d) practicarea unei intervenții mutilante, fără indicație medicală;
e) folosirea, invocarea sau lăsarea impresiei deținerii unor titluri profesionale, specialități ori competențe profesionale neconforme cu realitatea;
f) respingerea publică, cu excepția dezbaterilor științifice din comunitatea medicală, a unor mijloace de diagnostic, tratament și profilaxie recunoscute de comunitatea medicală, precum și recomandarea publică și individuală a unor intervenții medicale nefundamentate științific.
Articolul 49
Celeritatea
Analizarea unei sesizări privind existența unei posibile încălcări a dispozițiilor prezentului cod de deontologie medicală se face cu celeritate, de către persoanele cu atribuții în acest sens.
Articolul 50
Prezumția de nevinovăție
Analizarea unei sesizări se va face având în vedere și respectând prezumția de nevinovăție a medicului intimat.
Articolul 51
Imparțialitatea
(1) Persoanele implicate în analizarea cauzelor deontologice au obligația de a acționa cu imparțialitate și de a declara eventualele conflicte de interese sau situații conflictuale.
(2) Persoanele implicate în analizarea cauzelor deontologice nu se pot antepunona prin declarații publice cu privire la cauza respectivă.
Articolul 52
Respectul față de confrăți
Analizarea cauzelor deontologice trebuie să se desfășoare în spiritul respectului colegial reciproc.